

[Fuglsang.]

Dalgas' berømte ord om, at: „Hvad udad tabes, det må indad vindes.“ Her har vi desværre et eksempel på det modsatte, at vi ikke alene har sat ganske meget over styr udadtil ved vores tilslutning til fællesmarkedet, men at vi faktisk også skaber hindringer indadtil for at genvinde noget af det tabte.

Vi går altså imod.

Poul Westergaard (DR):

Jeg kan sige, at i det lovforslag, der her foreligger, er der én paragraf, som vi er meget velvilligt indstillet over for, og det er § 5 og især stk. 2, der ophæver lov nr. 126 af 25. marts 1970 om finansiering af grundforbedring og vandløbsregulering. Vi kan også tilslutte os, at de sager, der som nævnt i stk. 3 er godkendt, bliver afviklet efter de hidtil gældende regler.

Når det er sagt, skal det føjes til, at vi ikke kan se, at der er nogen rimelig berettigelse i den afløsningslovgivning, som man i de foregående paragraffer foreslår. Vi har svært ved at se, hvorfor landbruget på disse områder ikke kan søge deres finansieringsbehov tilfredsstillet på samme måde, som de må det på en lang række andre områder inden for landbrugsvirksomhedernes daglige drift, og derfor er vi ikke sympatisk indstillet over for denne lovgivning.

Der er en række detailproblemer, som vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet, men dette er altså vort udgangspunkt for disse videre drøftelser i udvalget.

Landbrugsministeren (Koføed):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der var velvillige over for lovforslaget. Jeg kan desværre ikke takke hr. Fuglsang, som gik helt imod dette lovforslag, men jeg håber, at udvalgsbehandlingen måske kan ændre nogle af de standpunkter, som hr. Fuglsang gjorde sig til talsmand for.

Jeg har nogle spørgsmål, der blev rejst, som jeg gerne vil kommentere lidt. Hr. Erik Hansen sagde, at man havde været i en presset situation, og derfor ophævede man disse udlån, disse tilskud. Jeg vil blot sige til hr. Erik Hansen, at det er jo ikke en presset situation, denne regering er kommet i. Der var jo åbenbart en regering, før vi kom til,

der følte sig i denne situation meget presset til reelt at få denne lov sat ud af kraft.

Et andet spørgsmål, som også flere ordførere var inde på, er, om det nu er nødvendigt at opretholde en lovgivning med tilskud og med statslån, idet landbrugsforholdene jo er blevet noget anderledes, end de var, da man startede denne lovgivning. Der er imidlertid noget rigtigt i det, hr. Erik Hansen siger, at vi afslutter for så vidt en epoke, hvor der var solidaritet, fordi lovgivningen skabtes jo i sin tid på det grundlag, at der var arbejdsløshed, og man brugte den som en beskæftigelseslov til at udføre noget nyttigt og meget fornuftigt, og der er vist ingen tvivl om, at hele dræningsarbejdet har i hvert fald bidraget til og vel nok også været en del af forudsætningen for den udbyttefremgang, vi har haft inden for dansk landbrug de senere år.

Nu håber jeg jo ikke, at dræningsarbejdet går i stå. Med den tilskudsmentalitet, som vi alle sammen har været underkastet, kan det selvfølgelig blive lidt svært, når sådan et tilskud holder op, at omstille befolkningen til, at nu skal man selv, men jeg håber altså ikke, at dræningsarbejdet går i stå.

Jeg vil gerne sige her, at efter min opfattelse er det meget vigtigt, at dette dræningsarbejde fortsætter, og det er mit håb, at det kan fortsætte selv uden tilskud, og at man kan se, at der virkelig er en produktiv investering i dette forhold.

Jeg vil bare sige til hr. Erik Hansen, at jeg ikke er sikker på, at han har ret i sin udtalelse om, at administrationen af loven bl.a. har medført, at man ikke har udnyttet maskinkapaciteten. Jeg kan måske nok udtale mig med lidt mere ekspertise end hr. Erik Hansen, fordi jeg jo har drænet adskillige hundrede tønder land efterhånden, så jeg kan i hvert fald sige, at jeg synes, at administrationen af loven hidtil har virket udmærket.

Hr. Burgdorf spurgte, om det for at give panteret var nødvendigt at opretholde kontrollen med dræningsplanerne fra jordbrugskommissionen. Hertil må jeg sige, at når man skyder en panteret ind foran andre panthavere, så må man være sikker på, også af hensyn til de panthavere, som skal rykke, at denne panteret er sikret således, at der er nogen værdiforøgelse. Ellers kan